

25 anys de la UVic, una universitat construïda a base d'esforç i il·lusió

Els testimonis del professor Francesc Codina, la treballadora Dolors Ruiz, la investigadora Marta Otero i l'exestudianta Maite Vila recorden la història de la universitat

La Universitat de Vic, que celebra 25 anys, en una imatge dels seus inicis | UVic

El 21 de maig de 1997, ara fa **25 anys**, el Parlament de Catalunya va aprovar el reconeixement de la **Universitat de Vic**. "Va ser una alegria i una emoció compartida per tota la comunitat", explica **Dolors Ruiz**, del PAS (personal d'administració i serveis), que treballava a l'Escola Universitària de Mestres de Vic.

Aquesta escola "va néixer amb la intenció de ser un primer pas per recuperar els **estudis universitaris** a la ciutat de Vic", recorda **Francesc Codina**, professor ara ja jubilat. Ja havien existit des de l'edat mitjana i havien culminat amb el reconeixement de la Universitat Literària de Vic (1599), que va ser tancada arran del Decret de Nova Planta (1717).

L'Escola de Mestres es va recuperar el 1977 i a partir d'aquí es van constituir altres estudis com l'Escola d'infermeria o la d'Empresarials. Amb el reconeixement del Parlament, doncs, "Vic va fer un pas important perquè **recuperava la tradició** d'estudis superiors", subratlla Ruiz.

El dia del reconeixement, Codina era en una sala del Parlament: "Va ser **un moment molt emocionant** que es va viure amb satisfacció". "Era la culminació d'un camí, però també l'inici d'una nova etapa que comportava noves exigències", recorda.

Codina reitera que va ser una "transformació accelerada" en la qual es van incrementar **les responsabilitats i les autoexigències**. Tot plegat en un marc de canvi (Espai Europeu d'Educació Superior) i en què calia proveir-se de diversos serveis, com biblioteca o informàtica.

Francesc Codina ha estat vinculat a la Universitat de Vic des dels inicis. Foto: Adrià Costa.

Per la seva banda, Ruiz recorda que va augmentar **el volum de persones**, tant d'alumnat com de docents (en 25 anys ha passat de 3.650 estudiants a més de 10.000), i es van haver de crear noves àrees i una nova estructura. "També va ser molt important **el naixement de la recerca**", afegeix.

Construir recerca

La UVic arrossegava **una llarga tradició de docència**, però li faltava una altra pota imprescindible per esdevenir un centre universitari: **la recerca**. Qui hi va ajudar a posar les bases va ser **Marta Otero**, professora, investigadora i vicerectora de recerca del 2008 al 2014.

"S'havien fet algunes accions i hi havia alguns grups de recerca", recorda Otero, que es va encarregar de fer un pla d'aposta per la recerca. Aquesta estratègia va consistir en quatre pilars: la creació de l'**Escola de Doctorat**, la de l'Oficina Tècnica de Recerca i Transferència, i l'anàlisi dels grups i dels centres de recerca, és a dir, en quins àmbits volia investigar la UVic i les supraestructures que s'havien de crear per aglutinar-los.

Otero recorda que al voltant del 2010-2012, quan ja hi havia tots aquests elements i es va incrementar el nombre d'investigadors, va haver-hi un "**canvi de mentalitat**" a la comunitat universitària i a l'equip del rectorat. "Es va prendre consciència que volíem ser una universitat en majúscules", subratlla.

Marta Otero va posar les bases de la recerca a la UVic. Foto: Adrià Costa.

La professora i investigadora reconeix que "la pota de recerca" encara no té prou pes a la UVic. "**Ens falta massa crítica** per fer més activitat investigadora", afegeix, detallant que tot acaba en la manca de finançament per poder investigar. I, tot i això, subratlla que "els resultats són d'excel·lència".

De l'acord federatiu a la riquesa de l'entorn

Tots els tres entrevistats consideren que uns dels moments crucials a la història de la Universitat de Vic han estat **la federació amb Manresa (UVic-UCC)** o la creació de la **Facultat de Medicina**. "El pacte ha d'anar a més i la col·laboració encara ha de ser més estreta i complementària", opina Codina.

També coincideixen en el fet que la universitat ha aportat beneficis al territori, a Vic, Osona i la seva àrea d'influència. "S'ha donat **riquesa en molts àmbits**: cultural, social i econòmic?", explica Dolors Ruiz. "Per Vic ha sigut importantíssim", subratlla Codina, detallant que la universitat "ha recol·locat la ciutat al mapa català".

Mantenir el tracte humà

Maite Vila va estudiar a l'Escola d'Infermeria, abans que es donés el reconeixement el 1997. Guarda un bon record de la seva etapa universitària: "Em vaig sentir molt còmode, vaig gaudir-ho molt i considero que vam sortir amb una bona base". El primer any de carrera van fer-lo a l'Hospital de la Santa Creu i el següent ja es van traslladar als edificis de l'actual Campus Miramargès.

Maite Vila va tornar a la Universitat com a professora. Foto: Adrià Costa.

De fet, Vila va tornar a la universitat, però per impartir-hi una classe del postgrau d'Anestèsia, Reanimació i Teràpia del Dolor. "Era molt més gran i amb molta més gent", explica la infermera, que va poder tornar a entrar en una de les aules on havia estat alumna. I malgrat aquest creixement, remarca que es "**manté l'essència**" de sempre.

"Malgrat el creixement, les dimensions de la universitat permeten que es puguin gestionar amb uns criteris de qualitat", explica Codina, subratllant que **es mantenen unes característiques inicials**: el tracte personalitzat amb els estudiants i una dimensió del grup classe no massificada. En aquest mateix sentit, es pronuncia la professora Marta Otero: "La UVic ha mantingut **el tracte humà**, cap a l'alumnat i entre el mateix personal".

Un esforç col·lectiu

I quines han estat **les claus de l'èxit**? Marta Otero destaca que s'ha arribat fins on s'ha arribat gràcies a "**l'inconformisme** dels equips de direcció", que cadascun "ha fet pujar un graó la universitat", i a "**l'esforç i la il·lusió incondicional de la comunitat universitària**".

Reitera que s'ha cregut que la institució serà el que la comunitat vulgui: "La Uvic s'ha construït a base d'esforç i d'il·lusió". "Tant del PDI [Personal docent i investigador] com del PAS. Sense tots dos no hi ha universitat", afegeix. En aquest mateix sentit, Dolores Ruiz reivindica el paper del personal d'administració: "És una tasca invisible però essencial".

Dolors Ruiz reivindica el paper del personal d'administració i serveis. Foto: Adrià Costa.

"Ha estat **un èxit i un esforç col·lectiu**", subratlla Francesc Codina, i "no només intern de la universitat, sinó de tots els agents que ho han fet possible". També posa en valor "la **tradició**" que ja tenia la universitat i l'equip de gent, com Ricard Torrents o Segimon Serrallonga, que "se sentien continuadors d'aquesta tradició".

Celebrar aquest aniversari és per a tots **una satisfacció**. "Fa molta il·lusió perquè hi ha crescut professionalment i personalment i he contribuït al seu creixement", explica Otero, subratllant que, a més, tot allò que pot revertir en "la millora de la societat". "És molt gratificant", conclou. "És **un goig i un orgull**", diu per la seva banda Ruiz, destacant que "**la universitat ha crescut i té molt futur**".

[plantillaosona]